

N:o 48.

Ank. till Riksd. Kansli den 6 Maj 1868, kl. 10 f. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om vissa åtgärders vidtagande till åstadkommande af kontroll å verkställigheten af utslag, hvarigenom urbota bestraffning ådömts icke häktade personer.

Till Lag-Utskottets behandling har blifvit öfverlemnad en inom Andra Kammaren af Herr P. Blidberg väckt motion (N:o 103), hvari motionären, med förmälan att man ej saknade exempel derpå, att personer, som blifvit af Underdomstol dömda till urbota bestraffning, men fått förblifva på fri fot, i brist på kontroll öfver deras befordrande till sådan bestraffning, undgått densamma, ett förhållande hvilket i ej ringa mån inverkade menligt på aktningen för lagens helgd, hemställt, att Riksdagen ville för sin del besluta utfärdande af en förordning, hvarigenom stadgas, att Underdomstol skall på landet vid hvarje tings slut och i staden vid slutet af hvarje qvartal till Konungens Befallningshafvande i länet insända utslagen om till urbota straff dömd, ej häktade personer, tillika med förteckning derå, eller, då sådant utslag under tinget eller kvartalet ej blifvit afkunnadt, derom göra anmälan, äfvensom att Konungens Befallningshafvande skall för verkställighet öfverlemnna utslagen till vederbörande underexsekutorer i de orter, der de dömd äro boende, samt att underexsekutorerne skola öfver sådana till verkställighet emottagna utslag föra särskilda diaries, hvilka, i likhet med hvad rörande diaries öfver till verkställighet inlemnade utslag i civila mål är stadgadt, böra vid hvarje kvartals slut till Konungens Befallningshafvande insändas.

Då enligt 14 § 1 mom. i Landshöfdinge-instruktionen den 10 November 1855 finnes stadgadt, att Konungens Befallningshafvande åligger till verkställighet befordra utslag i brottmål, i hvilket afseende från Öfverrätterna till Konungens Befallningshafvande alltid sändes ett exemplar af utslag, hvarigenom någon blifvit till straff dömd, men föreskrift saknas om enahanda förfarande vid Underrätt, deraf möjligen kan inträffa, att en till urbota bestraffning dömd, men ej häktad per-

son undgår bestraffningen; så torde lämpligheten af ett stadgande om skyldighet jemväl för Underrätt att till Konungens Befallningshafvande insända utslag i mål af ifrågavarande beskaffenhet ej kunna ifrågasättas.

Beträffande deremot öfriga af motionären föreslagna föreskrifter, så enär det bör ankomma på Konungens Befallningshafvande att i afseende på verkställigheten i hvarje fall vidtaga den åtgärd, som efter lag och förekommande omständigheter kan finnas nödig, anser Utskottet särskildt stadgande i dessa delar ej erforderligt.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får Utskottet vördsamt hemställa, att motionärens förslag måtte i så måtto bifallas,

att Riksdagen hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhåller om utfärdande af en författning, hvarigenom stadgas, att, i likhet med hvad som sker hos Öfverdomstol, domaren på landet och Rätten i stad skall inom en månad efter den dag, då någon ej häktad person blifvit till urbota bestraffning dömd, utslaget derom till Konungens Befallningshafvande insända, för att till verkställighet befordras.

Stockholm den 5 Maj 1868.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Herr *Bergström* har begärt att få anmärkt, det han ej öfvervarit ärendets behandling hos Utskottet.
